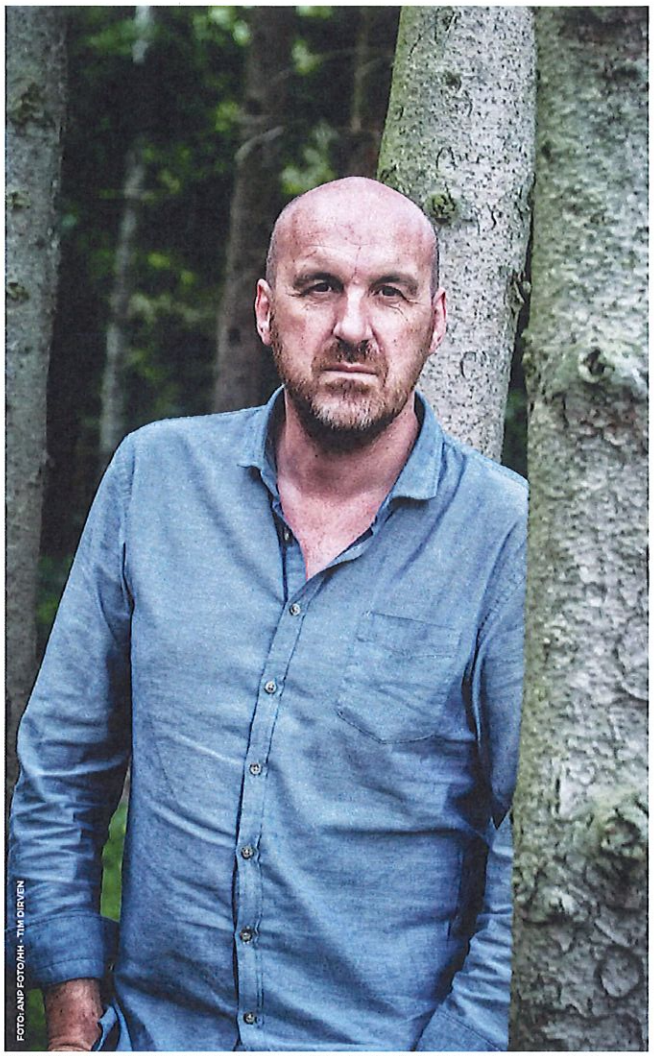

ERIC GOENS: "IK KAN MIJN MUREN BEHANGEN MET DINGEN DIE IK GEPROBEERD HEB EN DIE NERGENS NAARTOE HEBBEN GELEID. *SOMETIMES YOU WIN AND SOMETIMES YOU LOSE*"

Eric Goens, televisiemaker en zaakvoerder Bargoens:

"Het begin én het einde van alles is emotie"

Het was te lezen in een aantal gespecialiseerde businessmedia een tweetal maanden geleden: sportbedrijf Golazo neemt een minderheidsparticipatie in het productiehuis Bargoens, bekend van onder andere *Het Huis*, *Niveau 4* en *Het Conclaaf*. Met als bedoeling om samen sportcontent te maken. *Sport & Strategie Vlaanderen* sprak met televisiemaker, journalist, verhalenverteller en Bargoens-zaakvoerder Eric Goens over wat er uit die samenwerking moet voortkomen. "Ik ben altijd meer voor de verhalen van de sport gegaan dan voor de *stats*."

DOOR MARKO HEIJL

Eric Goens is een mediadier pur sang. "Omdat ik mezelf dat ook had beloofd als kind", schetst hij zijn rijke media-achtergrond. "Mijn ouders hadden een krantenwinkel in Koksijde. Alles wat er lag, las ik. En zoals ik dat toen deed, doe ik het eigenlijk nog steeds: ik lees een krant en leg die uiterlijk ongelezen terug. Dat moest toen zo. Ook met boeken, je mocht de rug niet breken. Als je vandaag in mijn bibliotheek kijkt, zie je dat er geen enkele rug is gebroken. Ik vind het gruwe-lijk als mensen in een boek schrijven, mijn hart breekt. Of iemand die een krant helemaal openplooit, dat doe je niet! Dat soort autisme, fetisjisme, heeft er altijd ingezeten.

Ik heb me door mijn middelbaar gesparteld met als enige doelstelling aan de opleiding journalistiek te kunnen beginnen. Na opleidingen in Nederland en Frankrijk was het voor mij duidelijk: er was geen plan B, ik moest en zou in de media. Ik ben begonnen bij *De Morgen* in de tijd dat ze elke dag failliet gingen. Toen ik nog in Parijs studeerde, gaf ik sportcommentaar op Eurosport, om mijn studies te betalen. Daarna *Humo*, toen een jaar lang NBA bij Supersport/Filmnet/Canal+, dan *Bonanza*, tien jaar hoofdredacteur en directeur informatie bij VTM, een jaar SBS voor de opstart van Vier – bij Woestijnvis dus eigenlijk – en uiteindelijk heb ik ondertussen meer dan tien jaar geleden beslist om mijn eigen *boîte* te beginnen.

Ik noemde dat toen een productietuinhuisje, omdat ik ervan uitging dat alles wat met docu en *factual* te maken had een niche was. En dat was toen ook zo. De identiteitsbepalers van zenders waren op dat moment sport en fictie. Vandaag zijn sport en fictie enerzijds zo duur en anderzijds zo inwisselbaar geworden, dat je er geen identiteit meer op kunt bouwen. Je kunt niet meer zeggen: 'Wij zijn de zender van *De Collega's* of van het Belgische voetbal.' Je adverteerder wil identiteit op je merk. Ondertussen zijn de identiteitsdragers van de zenders de *factual*, de *human interest* en de docu geworden. Omdat je je dat kunt toe-eigenen, omdat je dat kunt behouden. *Het Huis* is VRT 1, *Niveau 4* is Play 4. En ons DNA is *factual*, *human interest* en docu. Wat in het begin niche was, is vandaag de identiteitsdrager geworden van de televisiezenders."

De sportconsument laaft zich voortaan gulzig aan niet-livesport. Sport verpakt tot menselijk en sociaal drama, overgoten met *storytelling*, *human interest* en *slices of life*

De goudader

Ons sportkijkgedrag is de afgelopen jaren vooral onder invloed van streamingdiensten als Netflix en Amazon sterk geëvolueerd. Met series als *Formula 1: Drive to Survive*, *Welcome to Wrexham*, *Tour de France: Unchained*, *Break Point*, *Full Swing*, *Sprint: The World's Fastest Humans* en natuurlijk de oermoeder der streaming-sportdocu's *The Last Dance* laaft de sportconsument zich voortaan gulzig aan niet-livesport. Sport verpakt tot menselijk en sociaal drama, overgoten met *storytelling*, *human interest* en *slices of life*. Een trend waarop ook Bargoens wil gaan inspelen? Wat wordt de plaats van niet-livesportcontent in de Bargoens-portefeuille nu er voortaan een samenwerking met Golazo is?

"De slogan die we aan Bargoens toevoegen, is 'alles uit het leven'. Op alle mogelijke manieren, *all things that matter*. En daar hoort sport absoluut bij. Sport is als geen ander in staat om een gevoel of emotie te dragen, ten goede of ten kwade. Maar wat we nu al maken en in de toekomst nog meer zullen maken, overstijgt de sport. We gaan nooit docu's maken over die goal in de veertiende minuut, die zijn er ook. Want dat is terug livesport. Maar als we vandaag een portret maken van Toby Alderweireld [dit seizoen te gast in *Het Huis*, red.] of straks Kelvin Kiptum, dan is dat iets dat de sport overstijgt. Wout van Aert die in *Het Huis* zat na zijn crash: je voelde wat zo'n gast meemaakt, dat gaat over veel meer dan de rauwe emotie van pijn en lijden. Dan voel je iemand zijn *tripes*, zoals we dat in West-Vlaanderen noemen. Daar excelleert sport als geen ander in. Uiteindelijk appelleren we met alles wat we doen aan een aantal diepe sentimenten, aan oergevoelens. We krijgen soms gasten in *Het Huis* waar de mensen van zeggen: 'Allez, wat ga je daar nu mee doen? Die heeft al honderd keer in de *boekskes* gestaan.' Dan antwoord ik dat dat reden te meer is om hem daar te hebben. Als we met die gast onderscheidend kunnen zijn, dan zijn we pas écht onderscheidend. *Like it or not*, het begin én het einde van alles is emotie. We zijn puur emotionele wezens, en ik denk dat dat de goudader is. Als je die kunt overbrengen, dan raak je de mensen."

"Ik zou doodgraag een reeks maken over Mondo Duplantis. Dat wordt niet simpel, want Duplantis is een *big fish* en *big fishers* zitten mee aan de kant van de vijver"

Eric Goens

Tot tranen toe ontroerd

"Als de basis van alles emotie is, dan is de overstap naar sport een *no-brainer*", vervolgt Goens. "Ik heb nooit gesnapt, en ik zeg dat met alle respect, hoe mensen zich volledig kunnen afsluiten van sport. Mensen die zeggen: 'Koers, voetbal, *je m'en fous*.' Ik ga het nu even op flessen trekken, maar dat kan voor mij onmogelijk een fijn mens zijn [lacht, red.]! Want als je alle emotie wegduwt of uit je leven bant, wat blijft er dan nog over?
Ik ging sinds mijn vierde met mijn vader naar het voetbal, en ik doe dat nu ook met mijn zoon. Maar evenzeer ga ik naar de koers. Ik heb aan judo gedaan, zwemmen, basketbal twintig jaar lang, voetbal gespeeld... Op de een of andere manier stel je vast dat je er dus altijd naar op zoek bent gegaan. Ik kan niet zonder emotie naar de Belgian Cats kijken. Níét! Ik was bij hun laatste wedstrijd op de Spelen. Na de wedstrijd ben ik nog een kwartier op mijn stoel blijven zitten, met mijn hoofd in mijn handen en met een *tristesse* van: *Hoe was dat nu in godshemelsnaam mogelijk?* Als ik Nafi voor de eerste, de tweede of de derde keer goud zie pakken, ik word daar tot tranen toe door ontroerd. Waarom? Kun je dat rationeel plaatsen? Nee. Maar het is gewoon zo. En dat geldt ook voor marketing. Marketing is puur emotie. Het vertalen van een product in emotie, dat is marketing."

De vraag die zich dan opwerpt, is natuurlijk of die emotie ook de rode draad zal zijn in de sportcontent die Bargoens gaat maken in samenwerking met Golazo.

FOTO: ANP FOTO/BELGA - JONAS ROOSENS

ERIC GOENS SAMEN MET REGISSEUR DIEDERD ESSELDEURS EN OUD-WIELRENNER STIG BROECKX OP DE PREMIÈRE VAN *DE STIG*.

"Er moet natuurlijk wel dosering in zitten, het moet wel authentiek zijn. Anders is het *fake*. Maar of er emotie in gaat zitten? Zal wel zijn!"

WK wielrennen in Rwanda

Waarmee de toon is gezet: authentieke *emo driven* sportcontent buiten het klassieke livegebeuren om. Golazo heeft naast een 150-tal – veelal olympische – atleten ook tal van bekende sportevenementen; de keuze is groot om daar wat moois mee te gaan doen. Toch komt de televisiemaker niet als eerste met iemand die rechtstreeks uit de Golazo-stal komt. "Ik zou doodgraag een reeks maken over Mondo Duplantis. Dat wordt niet simpel, want Duplantis is een *big fish* en *big fishers* zitten mee aan de kant van de vijver. Ik heb samen met hem in *De Afspraak* gezeten, dat was *instant love*. Die *playfulness*!
Daarnaast is er natuurlijk het eerste WK wielrennen op Afrikaanse bodem, volgend jaar in Rwanda, waar we een reeks over gaan maken voor Canvas. Over een paar weken gaan we voor een eerste keer naar ginder, om te zien hoe zo'n WK *from scratch* wordt opgebouwd. Met Golazo en A.S.O. aan boord, bakken ervaring dus, maar tegelijkertijd ter plekke: nul ervaring. Dat is dus een leuk sociologisch gegeven: *bonne chance*! Ze hebben daar nu net alles en iedereen die met de koers te maken heeft ontslagen. We zijn vier, vijf maanden bezig geweest met daar een netwerk op te bouwen en ineens: alles weg! Ik weet zelfs niet, en niemand die het weet, of onze aanvraag ergens op een bureau ligt of dat die opnieuw moet worden gedaan... Vóór het WK zelf is er in februari al een eerste hoogtepunt met de Ronde van Rwanda. Dat is de waanzin voorbij, de Ronde van Vlaanderen maal tien. Er staan daar meer dan een miljoen uitgelaten wielersupporters langs de kant. Dat land is compleet wielergek, ik kijk er geweldig naar uit om dat te zien. Dat gaat een beetje een voorsmaakje zijn van het WK dat er dan aankomt in september. Ook daar wordt het een kwestie van emotie capteren. Wat doet zo'n WK met een land? En wat verandert het? Je mag uiteraard het politiek-sociale niet uit het oog verliezen. Vroeger, wanneer het woord Rwanda viel, ging het over de genocide, vandaag is het een land dat het goed doet, het is een land in volle ontwikkeling. Het gaat dus zeker niet alleen over sport. En met die reeks willen we ook kijken naar het buitenland. Ik hoop dat ik niet verkeerd ben, maar ik kan me inbeelden dat daar in pakweg Frankrijk, Engeland, Duitsland of Nederland ook interesse voor zal zijn. Dat is de stap die we samen met Golazo willen zetten. Golazo geeft ons een onwaarschijnlijk mooie etalage. Ik kom binnen in een winkel waarvan de uitbater zegt: 'Kijk maar eens rond in mijn etalage.' Dat is ook waarom we hieraan begonnen zijn, om elkaar te versterken. Daar hebben we elkaar perfect in gevonden."

"Ons DNA is op het juiste moment ergens op de juiste plek zijn. En dat geldt ook voor Golazo"

Eric Goens

Voeten vol in de modder

"Ons DNA is op het juiste moment ergens op de juiste plek zijn", zegt Goens. "En dat geldt ook voor Golazo. Ik denk dat nie-

Lees verder op pagina 31

Bargoens

Bargoens werd in 2011 opgericht door journalist Eric Goens en Lut Havet, en werkte sindsdien als onafhankelijk productiehuis voor alle Vlaamse zenders. Het bedrijf staat bekend om spraakmakende televisieprogramma's als *Het Huis* (VRT) en *Niveau 4* (Play 4). Het politieke debatprogramma *Het Conclaaf* (VTM), dat Bargoens eerder dit jaar maakte in aanloop naar de nationale verkiezingen, was zelfs dermate spraakmakend, dat in de media verscheen dat het programma mee de verkiezingsuitslag had bepaald. Ook maakte Eric Goens in 2020 de meeslepende documentairefilm *De Stig*, over de revalidatie van wielrenner Stig Broeckx die in 2016 zwaar ten val kwam en na maanden in coma een inspirerende strijd leverde om te herstellen.

Bargoens werkte eerder al met Golazo samen voor *Goud!*, een docureeks op de VRT waarin Belgische topsporters werden gevolgd op weg naar de Olympische en Paralympische Spelen. Andere samenwerkingen waren *100 Jaar Zesdaagse* en *Klim van je leven*, het verhaal van deelnemers aan Climbing for Life, een wielerevenement voor het goede doel georganiseerd door Golazo. Momenteel werkt het productiehuis aan een prestigieuze internationale documentairefilm over Antarctica. Bargoens mikt in 2024 op een omzet van 7,5 miljoen euro.

FOTO: BARGOENS

VOOR DE SUCCESVOLLE VIERDELIGE REEKS *HET CONCLAAF* VAN PRODUCTIEHUIS BARGOENS, IN 2024 UITGEZONDEN DOOR DE VLAAMSE TELEVISIEZENDER VTM, KWAMEN ZEVEN VLAAMSE POLITIEKE KOPSTUKKEN EEN WEEKEND LANG SAMEN OM TE DEBATTEREN OVER HET IMAGO, DE GEZONDHEID EN DE REPUTATIE VAN DE POLITIEK.

Vervolg van pagina 25

gediplomeerde trainers tot de verplichting om een aanspreekpunt integriteit te hebben. Ze hebben meestal andere prioriteiten dan duurzaamheid."

Wat is nu de volgende stap?

"De bedoeling is nu om de rest van onze clubs, de 49 clubs naast onze zeven pilotclubs, te motiveren om met het kompas aan de slag te gaan. Ten eerste hopen we dat te bereiken door de clubs die rond duurzaamheid werken te belonen. Daarvoor zijn we een sterrensysteem aan het uitbouwen, waarbij ze één, twee of drie sterren kunnen krijgen, afhankelijk van het aantal SDG's waar ze rond werken. Daarnaast willen we vanaf volgend jaar ook een nieuw label binnen onze Hockey Academy creëren: het ethische label, waarin duurzaamheid een belangrijk criterium zal zijn. Binnen de Hockey Academy kunnen clubs nu al punten scoren om jaarlijks een label te behalen voor hun professionele trainerswerking, clubbestuurswerking of scheidsrechterswerking. Het ethische zal het vierde label worden. Daar kunnen ze dan mee uitpakken, bijvoorbeeld op een plakkaatje in de club en in hun digitale handtekening. Een andere manier om de clubs te stimuleren, is natuurlijk een financiële prikkel. Daarom hebben we duurzaamheid ook in ons jeugdsportfonds geïntegreerd. Clubs die in het kader van hun jeugdwerking rond duurzaamheid werken, kunnen punten scoren in het jeugdsportfonds en worden daar op het einde van het jaar financieel voor beloond. Behalve door hen te belonen, willen we clubs ook stimuleren door hun administratieve last te verminderen. Nu moeten de clubs hun doelstellingen in een Excel-formulier ingeven en die vervolgens mailen. Dat is nogal omslachtig. Daarom willen we een digitaal platform creëren waarmee dat allemaal veel vlotter kan en dat ook visueel aantrekkelijker oogt. Het idee is om dat samen uit te bouwen met vijf andere federaties die al rond duurzaamheid werken: Golf Vlaanderen, Rugby Vlaanderen, Sneeuwsport Vlaanderen, Triatlon Vlaanderen en Wind en Watersport Vlaanderen. Zo zullen de clubs een duidelijk overzicht krijgen van hoever ze staan, kennis kunnen delen en eens over het muurtje kunnen kijken om ook bij andere sporten inspiratie op te doen. We hebben dat project nu met de zes federaties samen ingediend om een nieuwe subsidie binnen de beleidsfocus rationalisatie te kunnen krijgen voor de komende vier jaar. In januari weten we of onze aanvraag is goedgekeurd. Dit alles moet ervoor zorgen dat over drie, vier jaar iedere club van de Vlaamse Hockey Liga met minstens een van de zeventien SDG's aan de slag is. Dat is het uiteindelijke doel." ●

VLAAMSE HOCKEY LIGA

Datum van oprichting	2/6/2012
Voorzitter	Christophe Denayer (sinds 2021)
Aantal bondsbestuurders	11
Algemeen directeur	Christoph Van Dessel (sinds 2014)
Aantal mensen/voltijdse eenheden op bondsbureau	10 (8,16 vte)
Aantal clubs	56
Aantal subsidieerbare leden	28.135

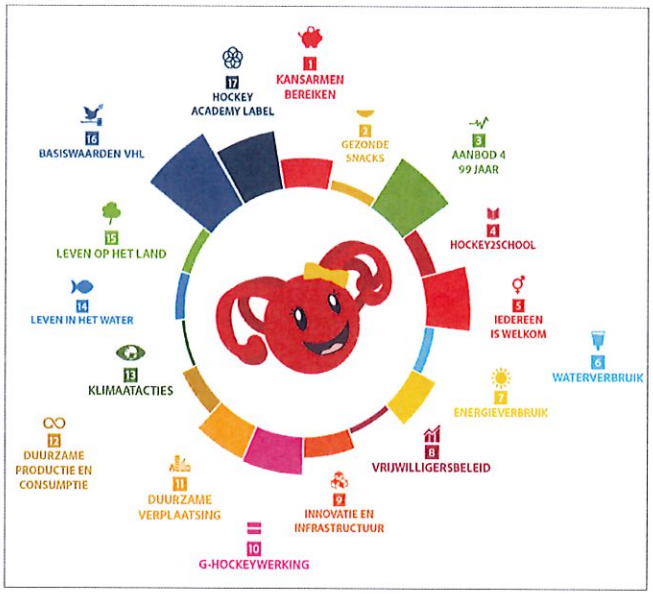

VISUAL HOCKEY GOALS IN SAMENWERKING MET ROUTE 2030.

Vervolg van pagina 27

mand, los van de grote lijnen, zal kunnen zeggen: 'Over vijf jaar is Golazo zus of zo.' Ze zijn bij Golazo ook heel erg gevoelig voor alles wat leeft. Zo komt vijftig jaar Memorial Van Damme eraan. Daar zit een *story* in! Nina Derwael op weg naar Los Angeles! Ik weet niet waar het toe leidt: tot een soort *farewell movie* of tot een *hero movie*? Of tot helemaal niks, als ze stopt, dat valt moeilijk in te schatten. Ik kan mijn muren behangen met dingen die ik geprobeerd heb en die nergens naartoe hebben geleid. *Sometimes you win and sometimes you lose*, wat dat betreft is het pure sport. Maar ik weet wel dat we met onze voeten vol in de modder en de etalage staan waar het zal moeten gebeuren.

We gaan wel op zoek naar de topmerken, dáár zitten de *story's* in. En wat dat betreft, zitten we op een berg redelijk uniek materiaal. Door regelmatig samen te zitten en met elkaar van gedachten te wisselen. Er zijn dingen waarvan ik denk dat er iets in zit, en bij Golazo is dat ook zo. De eerste keer dat Bob [Golazo-baas Bob Verbeeck, red.] sprak over Rwanda, zei ik onmiddellijk: 'We gaan daar een vierdelige reeks voor Canvas over maken!' Vanuit mijn perspectief is dat logisch. En langs hun kant zijn er ook zulke zaken, we zullen elkaar daar ongetwijfeld in vinden. Bob heeft letterlijk gezegd dat het succes van de samenwerking niet zal afhangen van *below-the-line*. Dat zal daar deel van uitmaken, daar gaan we niet flauw over doen, maar het zal afhangen van of Bargoens er beter van wordt en Golazo. We zijn twee maanden met elkaar getrouwd nu en er ligt al heel wat: Rwanda, Kiptum, Duplantis... Daar gaan we voor!"

IN *HET HUIS* BRENGT PROGRAMMAMAKER ERIC GOENS 24 UUR IN AFZONDERING DOOR MET EEN BEKENDE VLAMING, ZOALS DIT NAJAAR OUD-VOETBALLER WESLEY SONCK, EN ONTLEEDT MET DE GAST IN KWESTIE CARRIÈRE, LEVENSLOOP EN FYSIEK.

Meepraten aan de koffiemachine

Hoe evolueert volgens Goens onze veranderende sportconsumptie op de televisie nu verder?

"Je hebt als sport iets heel specifieks: live. De vrijblijvende sportdocu heeft afgedaan, die wordt altijd overvleugeld door het live-gegeven. Live zal in de sport altijd *top of the ratings* blijven. Als je daar je voet naast wilt zetten, moet je in je docu een soort relevantie en uniciteit vinden die ervoor zorgen dat de prikkel – en die zal nooit even groot zijn als in livesport – om te móéten kijken er is. Wij brengen je ergens waar je nog nooit bent gebracht! Jij mag kijken en je zult zien wat je nog nooit gezien hebt! De *random fly on the wall documentary* – we waren er toevallig bij en we registreren en we capteren en we zullen het je tonen – heeft geen toekomst. Van sport wordt al jaren gezegd dat het niet meer groter kan, en het wordt alleen maar groter. Het televisiecontract voor de NBA, en daarbij ook de salarissen, zijn net nog verdubbeld. Het *bigger than life* is eigenlijk al overstegen. Je moet een soort uniciteit creëren. Wij waren erbij en we waren er als enige. Daar is een gigantisch grote markt voor. De relevantie van een documentaire wordt voor een heel groot deel bepaald door het *must-see*-gehalte. Als we iets maken zoals bijvoorbeeld *Het Huis* of *Niveau 4*, kun je je niet permitteren het niet gezien te hebben, want de volgende dag kun je niet meepraten aan de koffiemachine. 'Heb je gisteren Wout van Aert in *Het Huis* gezien? Of *Het Conclaaf*? Wat gebeurt er de volgende aflevering?' Ik ga niet de tweede week op rij de sul van de koffiemachine zijn, ik kijk mee naar *Het Conclaaf*. In sport heb je dat net iets minder, net omdat je altijd overvleugeld wordt door het livegevoel. Maar wat je wél weer hebt met sport: *Het Conclaaf* moet je op dát specifieke moment hebben gezien, want zes weken later is de relevantie weg. Sport heeft een veel langere levensduur. Je kunt vandaag naar *The Last Dance* kijken, maar het kon ook twee jaar geleden. Je kunt nu naar Duplantis kijken, maar ook wanneer de volgende Duplantis er zal zijn. De *re-run*-waarde ligt zeer hoog, en dat is heel belangrijk in televisietermen. Het verliest zijn versheid niet. De *re-run*-waarde van fictie ligt beduidend lager, die van livesport is *zero*. Vandaar ook de alomtegenwoordigheid van sportdocu's in het vliegtuig. De brede massa krijgt inkijk in het universum *where no one has gone before*. Daardoor behoudt het zijn waarde, dat is de kracht van sportdocu's. *The Last Dance* wordt over vijftig jaar nog bekeken." ●

"Live zal in de sport altijd *top of the ratings* blijven. Als je daar je voet naast wilt zetten, moet je in je docu een soort relevantie en uniciteit vinden die ervoor zorgen dat de prikkel om te móéten kijken er is"

Eric Goens